

[Kaj Poulsen]

»Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betrygger hans tilværelse.«

Der er en dyb identitetskrise mellem denne tekst og dette forslags indhold. Det har arbejdsministeren delvis dokumenteret her. Sproget, der ligger i selve forslaget – at alverdens ulykker forsvinder som dug for solen osv. – er bragt frem, og jeg synes, det er så lystelig læsning, at jeg kunne anbefale folketingets medlemmer at læse forslaget igennem og tage det med i deres mapper ud til møderne, hvor de møder fremskridtsfolk. Her er noget, befolkningen kan forstå, og her siger fremskridtspartiet præcis, hvad fremskridtspartiet står for.

Det er sådan ifølge forslaget, at er man så heldig at have dansk bopæl, skal man have ret til at få en almisse på 250 kr. om dagen, såfremt ens arbejde findes tilfredsstillende for den rideknægt, som skal gå rundt og kontrollere det. Man koketterer endda i forslaget med, at man skal have dansk indfødsret for at få disse penge, og det ligger jo ikke langt tilbage at tænke på den debat, vi har haft i de sidste uger.

Arbejdsministeren var inde på, at disse 250 kroners mennesker, som man kalder dem i forslaget, skal overtage det arbejde, som en række offentlige personer i øjeblikket udfører. Men det værste finder vi nok i bemærkningerne side 8: at på de kommunale mødesteder, kan værkføreren eller værkmeesteren møde op og se på de flotte arbejdere og se, om der skulle være nogle, han kan bruge. Er det ikke tilstrækkeligt, går tankerne tilbage til fjernsynsserien »Rødder« om Kunta Kinte: op på podiet, så bliver der budt, og højstbydende skal have arbejdskraften. Sådan står der i fremskridtspartiets forslag. Disse tanker hører ikke denne verden til, de hører overhovedet ingen steder hjemme, og der kunne blive en fantastisk digter ud af det.

Ud over at præcisere, hvorledes lønarbejderne skal handles, taler man om, at nu kan man tage idiotarbejdet fra de offentligt ansatte, og så kan man give de 250 kroners mennesker dette idiotarbejde.

Man viger heller ikke tilbage for citatfusk i forslaget. Jeg skal slutte mit indlæg med at gøre citatet på side 10, spalte 2, i bemærkningerne færdigt, hvor der står: »Som Ritt Bjerregaard udtrykker det:« – og det udtryk-

ker Ritt Bjerregaard i sin bog »Strid. Politiske taler og artikler«. Der står dér:

»Det kan bedre betale sig at være arbejdsløs end studerende, selv på højeste uddannelsesstøtte.

Det kan bedre betale sig at være arbejdsløs end at få folke- eller invalidepension.

Det at melde sig som arbejdsløs giver en ellers hjemmegående husmoder indtægter, der ellers ville ligge uden for hendes rækkevidde.«

Her stopper fremskridtspartiets citat. Nu skal jeg gøre citatet færdig – fra bogen ...

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Kan vi lige få sidetallet med, når det er en bog.

Kaj Poulsen (S):

Det er side 78 i omtalte bog:

»Over for disse og andre lignende paradokser er svaret fra nogle partier, at arbejdsløshedsunderstøttelsen er for høj. Det er ikke svaret fra en socialdemokratisk regering, selv om det tilsyneladende er rigtigt, at nogle af vanskelighederne vil forsvinde, hvis understøttelsen sættes betydeligt ned. Når den opretholdes på sit nuværende relativt høje niveau, skyldes det selvsagt socialdemokratiets principielle holdning: at ingen i det danske samfund i 1977 skal lide materiel nød. Og når dette synspunkt støttes også af andre partier, er det næppe af filantropiske årsager, men først og fremmest for at forsikre samfundet mod den sociale uro, der ville blive den uundgæelige følge af, at omtrent 200.000 mennesker på én gang ikke havde arbejde og samtidig led nød. Det ville vores sociale og politiske struktur ikke kunne holde til, og følgelig ville der blive en samfundsomvæltning antagelig i fascistisk retning.«

Og hermed begynder forslaget.

Jens Peter Jensen (V):

Det foreliggende lovforslags titel er næppe dækkende for indholdet. Det er for mig vanskeligt at se, at forslaget gennemførelse vil opfylde grundlovens § 75, hvorefter det til fremme af almenvellet bør tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betrygger hans tilværelse.